

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 10. júla 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov – Smernica 95/46/ES – Pôsobnosť uvedenej smernice – Článok 3 – Zber osobných údajov členmi náboženskej spoločnosti v súvislosti s ich podomovou evanjelizačnou činnosťou – Článok 2 písm. c) – Pojem ‚registračný systém osobných údajov‘ – Článok 2 písm. d) – Pojem ‚prevádzkovateľ‘ – Článok 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie“

Vo veci C-25/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko) z 22. decembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 19. januára 2017, ktorý súvisí s konaním:

Tietosuojaaltuutettu

za účasti:

Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (spravodajca), J. L. da Cruz Vilaça, J. Malenovský, E. Levits a C. Vajda, sudcovia A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. novembra 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Tietosuojaaltuutettu, v zastúpení: R. Aarnio, splnomocnený zástupca,
- Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta, v zastúpení: S. H. Brady, asianajaja, a P. Muzny,
- fínska vláda, v zastúpení: H. Leppo, splnomocnená zástupkyňa,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: fínčina.

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Aalto, H. Kranenborg a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 1. februára 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 písm. c) a d), ako aj článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355), v spojení s článkom 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci konania začatého na návrh Tietosuojavaaltuutettu (splnomocnenec pre ochranu údajov, Fínsko), ktorého predmetom je zákonnosť rozhodnutia Tietosuoja-lautakunta (Komisia pre ochranu údajov, Fínsko), ktorým sa Jehovan todistajatus – uskonnollinen yhdyskunta (náboženská spoločnosť Jehovovi svedkovia, ďalej len „spoločnosť Jehovovi svedkovia“) zakazuje zbierať alebo spracúvať osobné údaje v rámci podomovej evanjelizačnej činnosti, ak nesplní podmienky na spracovanie osobných údajov stanovené fínskou právnou úpravou.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 10, 12, 15, 26 a 27 smernice 95/46 stanovujú:

„(10) keďže cieľom vnútroštátnych právnych predpisov o spracovaní osobných údajov je chrániť základné práva a slobody, najmä právo na súkromie, čo sa rešpektuje tak v článku 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd [, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950], ako aj vo všeobecných zásadách práva spoločenstva; keďže z toho dôvodu aproximácia týchto právnych predpisov nesmie mať za následok zníženie ochrany, ktorú poskytujú, ale naopak musí sa snažiť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v spoločenstve;

...

(12) keďže zásady ochrany sa musia vzťahovať na celé spracovanie osobných údajov každou osobou, činnosti ktorej upravuje právo spoločenstva; keďže by sa malo vylúčiť spracovanie údajov vykonávané fyzickou osobou pri uskutočňovaní aktivít, ktoré sú výlučne osobné alebo domáceho charakteru, ako je korešpondencia a udržiavanie zoznamov adries;

...

(15) keďže táto smernica sa vzťahuje na spracovanie týchto údajov iba vtedy, ak ide o automatizované spracovanie, alebo ak spracované údaje sú obsiahnuté, alebo existuje zámer, aby boli obsiahnuté v registračnom systéme štruktúrovanom podľa špecifických kritérií vo vzťahu k jednotlivcom tak, aby umožňoval ľahký prístup k príslušným osobným údajom;

...

- (26) keďže zásady ochrany sa musia vzťahovať na všetky informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej osoby; keďže k určeniu, či je osoba identifikovateľná, by sa mali brať do úvahy všetky prostriedky, pri ktorých existuje primeraná pravdepodobnosť, že ich využije kontrolór [prevádzkovateľ – *neoficiálny preklad*], alebo ľubovoľná iná osoba na identifikáciu príslušnej osoby; ...
- (27) keďže ochrana jednotlivcov sa musí vzťahovať rovnako na automatizované spracovanie údajov, ako aj na manuálne spracovanie; keďže rozsah tejto ochrany nesmie v skutočnosti závisieť od použitých metód, inak by to vytvorilo vážne riziko obchádzania; keďže, pokiaľ ide o manuálne spracovanie, táto smernica sa vzťahuje iba na registračné systémy, t. j. nie neštruktúrované súbory; keďže najmä obsah registračného systému musí byť štruktúrovaný podľa špecifických kritérií vo vzťahu k jednotlivcom, umožňujúc ľahký prístup k osobným údajom; keďže v súlade s definíciou uvedenou v článku 2 písm. c) rôzne kritériá pre stanovenie súčastí štruktúrovaného súboru osobných údajov, a rôzne kritériá upravujúce prístup do takéhoto súboru môžu byť stanovené každým členským štátom; keďže súbory alebo komplexy súborov ako aj ich vonkajšie titulné strany, ktoré nie sú štruktúrované podľa špecifických kritérií, nebudú za žiadnych okolností spadať do rámca tejto smernice.“

4 Článok 1 ods. 1 smernice 95/46 stanovuje:

„V súlade s touto smernicou členské štáty chránia základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov.“

5 Článok 2 tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

- a) „osobné údaje“ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (údajového subjektu) [(dotknutej osoby) – *neoficiálny preklad*]; identifikovateľná osoba je osoba, ktorú možno identifikovať, priamo alebo nepriamo, najmä pomocou overenia identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých faktorov špecifických pre jeho fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo sociálnu identitu;
- b) „spracovanie osobných údajov“ („spracovanie“) znamená akúkoľvek operáciu alebo komplex operácií, ktorá sa vykonáva na osobných údajoch, či už automatickými prostriedkami, alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uskladnenie, úprava alebo nahradenie, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, odhalenie prenosom, šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, upravenie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie;
- c) „registračný systém osobných údajov“ („registračný systém“) znamená akúkoľvek štruktúrovanú zostavu osobných údajov, ktoré sú prístupné podľa konkrétnych kritérií, či už centralizované, decentralizované, alebo rozptýlené na funkčnej alebo geografickej báze;
- d) „kontrolór“ [prevádzkovateľ – *neoficiálny preklad*] znamená fyzickú alebo právnickú osobu, verejný orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ktorý sám, alebo v spojení s inými, určí účely a prostriedky spracovania osobných údajov; tam, kde sú účely a prostriedky spracovania stanovené vnútroštátnymi zákonmi a nariadeniami, alebo zákonmi a nariadeniami spoločenstva, ten, kto spracovanie riadi, alebo konkrétne kritériá pre jeho menovanie, môžu byť navrhnuté na základe vnútroštátneho práva alebo práva spoločenstva;

...“

6 Podľa článku 3 uvedenej smernice:

„1. Táto smernica sa uplatňuje na spracovanie osobných údajov vcelku alebo čiastočných údajov automatickými prostriedkami [spracovanie osobných údajov, ktoré je celkovo alebo čiastočne automatizované – *neoficiálny preklad*], a na spracovanie osobných údajov inými ako automatizovanými prostriedkami, ktoré tvoria časť registračného systému alebo určených pre to, aby tvorili časť registračného systému.

2. Táto smernica sa neuplatňuje na spracovanie osobných údajov:

- v priebehu činností, ktoré sú mimo rozsahu zákona [práva – *neoficiálny preklad*] spoločenstva, ako sú tie, ktoré sú uvedené v hlave V a VI Zmluvy o Európskej únii, a v žiadnom prípade sa neuplatňuje na operácie spracovania týkajúce sa verejnej bezpečnosti, obrany, bezpečnosti štátu (vrátane hospodárskej prosperity štátu, keď sa operácia spracovania týka záležitostí bezpečnosti štátu) a činností štátu v oblastiach trestného zákona [práva – *neoficiálny preklad*],
- fyzickou osobou v priebehu osobnej činnosti, alebo činnosti týkajúcej sa domácnosti [fyzickou osobou na výkon výlučne osobných alebo domácich činností – *neoficiálny preklad*].“

Fínske právo

7 Smernicu 95/46 do fínskeho práva prebral henkilötietolaki (523/1999) [zákon o osobných údajoch (523/1999), ďalej len „zákon č. 523/1999“].

8 § 2 tohto zákona, nazvaný „Soveltamisala“ (Rozsah pôsobnosti), vo svojom druhom a treťom odseku stanovuje:

„Tento zákon sa vzťahuje na automatizované spracovanie osobných údajov. Tento zákon sa vzťahuje aj na ďalšie spracovanie osobných údajov, keď predstavujú registračný systém osobných údajov alebo časť registračného systému osobných údajov alebo majú predstavovať registračný systém osobných údajov alebo časť registračného systému osobných údajov.

Tento zákon sa nevzťahuje na spracovanie osobných údajov, ktoré uskutočňuje fyzická osoba výlučne pre osobnú potrebu, alebo na porovnateľné bežné a súkromné účely.“

9 § 3 ods. 3 zákona č. 523/1999 stanovuje, že „registračný systém osobných údajov“ znamená „súbor osobných údajov pozostávajúci z informácií zoskupených podľa ich určenia, ktoré sú spracované úplne alebo čiastočne automatizovaným postupom alebo usporiadané pomocou záznamov, registrov alebo akejkoľvek inej porovnateľnej metódy umožňujúcej ľahko a bez neprimeraných nákladov znovu vyhľadať údaje o konkrétnej osobe“.

10 V súlade s § 44 tohto zákona Komisia pre ochranu údajov môže na základe žiadosti splnomocnenca pre ochranu údajov zakázať spracovanie osobných údajov, ktoré je v rozpore s uvedeným zákonom alebo predpismi a požiadavkami prijatými na jeho základe, a stanoviť dotknutým osobám lehotu na nápravu konštatovaného protiprávneho konania alebo nedbanlivosti.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

11 Dňa 17. septembra 2013 vydala Komisia pre ochranu údajov na žiadosť splnomocnenca pre ochranu údajov rozhodnutie zakazujúce spoločnosti Jehovahi svedkovia, aby jej členovia zbierali alebo spracovávali osobné údaje v rámci podomovej evanjelizačnej činnosti, pokiaľ nesplní zákonné podmienky na spracovanie takýchto údajov stanovené v § 8 a § 12 zákona č. 523/1999. Komisia pre

ochranu údajov taktiež tejto spoločnosti na základe § 44 ods. 2 tohto zákona uložila, aby v lehote šesť mesiacov zabezpečila, že žiaden osobný údaj nebude získaný na účely sledované touto spoločnosťou v rozpore s uvedenými podmienkami.

- 12 Komisia pre ochranu údajov v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedla, že zber predmetných údajov členmi spoločnosti Jehovovi svedkovia predstavuje spracovanie osobných údajov v zmysle uvedeného zákona a že táto spoločnosť a jej členovia sú spoločne prevádzkovatelia tohto spracovania.
- 13 Spoločnosť Jehovovi svedkovia podala na Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinky, Fínsko) žalobu proti tomuto rozhodnutiu. Rozsudkom z 18. decembra 2014 tento súd zrušil uvedené rozhodnutie najmä z dôvodu, že spoločnosť Jehovovi svedkovia nie je zodpovedná za spracovanie osobných údajov v zmysle zákona č. 523/1999 a jej činnosť nepredstavuje protiprávne spracovanie takýchto údajov.
- 14 Splnomocnenec pre ochranu údajov podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko).
- 15 Podľa zistení tohto súdu si členovia spoločnosti Jehovovi svedkovia robia pri svojej podomovej evanjelizačnej činnosti poznámky o stretnutiach s osobami, ktoré ani oni, ani uvedená spoločnosť nepoznajú. Získané údaje môžu okrem iného obsahovať meno a adresu navštívených osôb, ako aj informácie týkajúce sa ich náboženského vyznania a ich rodinnej situácie. Tieto údaje sú zozbierané do záznamu, ktorý slúži na ich vyhľadanie pri prípadnej ďalšej návšteve bez toho, aby o tom boli dotknuté osoby informované a dali k tomu súhlas.
- 16 Podľa zistení vnútroštátneho súdu spoločnosť Jehovovi svedkovia poskytla svojim členom usmernenia o tom, ako si robiť takéto záznamy, ktoré boli uvedené prinajmenšom v jednom z jej časopisov týkajúcich sa evanjelizačnej činnosti. Táto náboženská spoločnosť a jej farnosti organizujú a koordinujú podomovú evanjelizačnú činnosť vykonávanú jej členmi tak, že mapujú zóny a sektory prerozdeľujú medzi členov zabezpečujúcich evanjelizáciu a vedú záznamy o evanjelizátoroch uvádzajúce počet publikácií, ktoré rozдали. Okrem toho farnosti spoločnosti Jehovovi svedkovia vedú zoznam osôb, ktoré vyslovili želanie, aby ich členovia tejto spoločnosti zabezpečujúci evanjelizáciu viac nenavštevovali, pričom osobné údaje uvedené na tomto takzvanom „zozname zákazu“ členovia tejto spoločnosti používajú. Nakoniec spoločnosť Jehovovi svedkovia dala v minulosti svojim členom k dispozícii formuláre na účely zberu týchto údajov počas ich evanjelizačnej činnosti. Od používania týchto formulárov sa však upustilo na základe odporúčania splnomocnenca pre ochranu údajov.
- 17 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že podľa informácií spoločnosti Jehovovi svedkovia táto spoločnosť nevyžaduje od svojich evanjelizátorov, aby zbierali údaje, a v prípade, že k takému zberu predsa len dôjde, nepozná povahu vyhotovených záznamov, ktoré sú výlučne osobnej neformálnej povahy, a ani totožnosť evanjelizátorov, ktorí ich získali.
- 18 Pokiaľ ide o potrebu tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) sa domnieva, že preskúmanie veci samej vyžaduje, aby boli na jednej strane zohľadnené právo na ochranu súkromia a právo na ochranu osobných údajov a na druhej strane sloboda náboženského vyznania a združovania, ktoré zaručuje tak Charta a Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj fínska ústava.
- 19 Vnútroštátny súd sa prikláňa k názoru, že činnosť podomovej evanjelizačnej činnosti, ktorú vykonávajú členovia náboženskej spoločnosti, akou je spoločnosť Jehovovi svedkovia, nepatrí medzi činnosti vylúčené z pôsobnosti smernice 95/46 na základe článku 3 ods. 2 prvej zarážky tejto smernice. Naopak sa kladie otázka, či táto činnosť má výlučne osobnú alebo domácu povahu v zmysle druhej zarážky tohto ustanovenia. V tejto súvislosti by sa malo zohľadniť, že v prejednávanej veci zozbierané údaje presahujú rámec jednoduchých poznámok nachádzajúcich sa v adresári, lebo záznamy sa týkajú

neznámych osôb a obsahujú citlivé údaje týkajúce sa ich náboženského vyznania. Mala by sa takisto zohľadniť skutočnosť, že podomová evanjelizačná činnosť predstavuje kľúčovú činnosť spoločnosti Jehovovi svedkovia a je organizovaná a koordinovaná touto spoločnosťou a jej farnosťami.

- 20 Okrem toho, keďže zozbierané údaje, o ktoré ide vo veci samej, nie sú spracovávané automatizovane, je potrebné s ohľadom na článok 3 ods. 1 smernice 95/46 v spojení s článkom 2 písm. c) uvedenej smernice určiť, či súbor týchto údajov predstavuje registračný systém v zmysle týchto ustanovení. Podľa informácií poskytnutých spoločnosťou Jehovovi svedkovia jej uvedené údaje nie sú poskytované, takže nie je možné s istotou poznať povahu a rozsah zozbieraných údajov. Je však možné domnievať sa, že účelom zberu a ďalšieho spracovania údajov dotknutých vo veci samej je možnosť ľahko nájsť údaje týkajúce sa osoby alebo určitej adresy na účely ďalšieho použitia. Zozbierané údaje však nie sú štruktúrované vo forme záznamov.
- 21 V prípade, že spracovanie údajov dotknutých vo veci samej patrí do pôsobnosti smernice 95/46, vnútroštátny súd zdôrazňuje, že sa kladie otázka, či sa má spoločnosť Jehovovi svedkovia považovať za prevádzkovateľa tohto spracovania v zmysle článku 2 písm. d) tejto smernice. Judikatúra Súdneho dvora vyplývajúca z rozsudku z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317), definuje pojem „prevádzkovateľ“ extenzívne. Navyše zo stanoviska 1/2010 zo 16. februára 2010 k pojmom „prevádzkovateľ“ a „spracovateľ“ vydaného pracovnou skupinou zriadenou podľa článku 29 smernice 95/46, treba vziať do úvahy najmä možnosť skutočnej kontroly a ako osoba, ktorej údaje sa spracúvajú, vníma prevádzkovateľa.
- 22 V prejednávanej veci treba pritom zohľadniť skutočnosť, že spoločnosť Jehovovi svedkovia organizuje, koordinuje a podporuje podomovú evanjelizačnú činnosť a vo svojich publikáciách poskytuje usmernenia týkajúce sa zberu údajov v rámci tejto činnosti. Okrem toho splnomocnenec pre ochranu údajov konštatoval, že táto spoločnosť má skutočnú možnosť stanovovať spôsoby spracovania údajov a zakázať alebo obmedziť uvedené spracovanie, a vopred určila účely a prostriedky tohto spracovania, keď vydala usmernenia týkajúce sa zberu. Navyše predtým používané formuláre svedčia o rozsiahлом zapojení tejto spoločnosti do spracovania údajov.
- 23 Je však potrebné vziať do úvahy aj skutočnosť, že členovia spoločnosti Jehovovi svedkovia sa môžu sami rozhodnúť zbierať údaje a stanoviť spôsob takéhoto zberu. Okrem toho samotná táto spoločnosť nezbiera údaje a nemá prístup k údajom zozbieraným prostredníctvom jej členov, s výnimkou údajov uvedených na takzvanom zozname „zákazu“. Tieto okolnosti však nebránia tomu, že môže existovať viacero prevádzkovateľov, z ktorých každý má rôzne úlohy a zodpovednosti.
- 24 Za týchto okolností Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Majú sa výnimky podľa článku 3 ods. 2 prvej a druhej zarážky smernice [95/46] týkajúce sa pôsobnosti vykladať v tom zmysle, že zber a iné spracovanie osobných údajov, ktoré členovia náboženskej spoločnosti uskutočňujú v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou, nespádajú do pôsobnosti tejto smernice? Aký význam má pri posudzovaní uplatniteľnosti smernice [95/46] jednak to, že evanjelizačnú činnosť, v súvislosti s ktorou dochádza ku zberu údajov, organizuje náboženská spoločnosť a jej farnosť a na druhej strane skutočnosť, že zároveň ide aj o osobné praktizovanie viery členov náboženskej spoločnosti?
2. Má sa definícia pojmu ‚registračný systém‘ v článku 2 písm. c) smernice [95/46] s ohľadom na jej odôvodnenia 26 a 27 vykladať v tom zmysle, že súhrn osobných údajov, ktoré sa v súvislosti s vyššie opísanou uskutočňovanou podomovou evanjelizačnou činnosťou nezbierajú automatizovane (meno a adresa, ako aj ostatné možné údaje a charakteristiky, ktoré sa môžu týkať osoby),
- a) preto nepredstavuje takýto registračný systém, pretože na záznamy, registre alebo na iné organizačné systémy, ktoré slúžia na vyhľadávanie, sa výslovne nevzťahuje definícia podľa zákona [č. 523/1999], alebo

- b) preto predstavuje takýto registračný systém, pretože z údajov možno s ohľadom na účel, na ktorý sú určené, naozaj jednoducho a bez neprimeraných nákladov získať informácie potrebné na neskoršie použitie, ako je to stanovené v zákone [č. 523/1999]?
3. Má sa formulácia v článku 2 písm. d) smernice [95/46] ,ktorý sám, alebo v spojení s inými, určí účely a prostriedky spracovania osobných údajov‘ vykladať v tom zmysle, že náboženská spoločnosť organizujúca činnosť, pri ktorej sa uskutočňuje zber osobných údajov (okrem iného stanovením hranice pôsobnosti členov, sledovaním evanjelizačnej činnosti a vedením registrov o osobách, ktoré si neželajú, aby ich členovia náboženskej spoločnosti navštívili), môže byť v súvislosti s uvedenou činnosťou jej členov považovaná za prevádzkovateľa, hoci náboženská spoločnosť tvrdí, že prístup k zaznamenaným údajom majú len rôzni členovia vykonávajúci evanjelizačnú činnosť?
4. Má sa spomínaný článok 2 písm. d) smernice [95/46] vykladať v tom zmysle, že náboženskú spoločnosť možno ako prevádzkovateľa klasifikovať iba vtedy, keď prijme iné špecifické opatrenia, ako sú inštrukcie či písomné pokyny, ktorými riadi zber údajov, alebo postačuje, že náboženská spoločnosť zohráva skutočnú úlohu pri riadení činnosti svojich členov?

Odpoveď na tretiu a štvrtú prejudiciálnu otázku je nevyhnutná len vtedy, ak sa na základe odpovedí na prvú a druhú prejudiciálnu otázku uplatní smernica [95/46]. Odpoveď na štvrtú prejudiciálnu otázku je potrebná len vtedy, ak na základe tretej prejudiciálnej otázky nemožno vylúčiť uplatniteľnosť článku 2 písm. d) smernice [95/46] na náboženskú spoločnosť.“

O návrhoch na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 25 Dvoma podaniami podanými do kancelárie Súdneho dvora 12. decembra 2017 a 15. februára 2018 spoločnosť Jehovovi svedkovia navrhla, aby Súdny dvor nariadil opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Na podporu prvej z týchto žiadostí spoločnosť Jehovovi svedkovia najmä tvrdí, že na pojednávaní nedostala príležitosť odpovedať na pripomienky predložené inými účastníkmi konania, z ktorých niektoré nezodpovedajú skutkovým okolnostiam vo veci samej. Pokiaľ ide o druhú z týchto žiadostí, uvedená spoločnosť v podstate uvádza, že návrhy generálneho advokáta sa zakladajú na nepresných a potenciálne zavádzajúcich skutkových okolnostiach, z ktorých niektoré neboli uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 26 Podľa článku 83 rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom otvorení ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.
- 27 V prejednávanej veci však nejde o taký prípad. Konkrétne žiadosti spoločnosti Jehovovi svedkovia smerujúce k tomu, aby bolo nariadené opätovné otvorenie ústnej časti konania, neuvádzajú žiadne nové tvrdenie, na základe ktorého by mala byť prejednávaná vec rozhodnutá. Okrem toho tento účastník konania, ako aj ďalšie dotknuté osoby uvedené v článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie predložili tak v písomnej, ako aj ústnej časti konania svoje pripomienky týkajúce sa výkladu článku 2 písm. c) a d), ako aj článku 3 smernice 95/46 v spojení s článkom 10 Charty, ktoré sú predmetom prejudiciálnych otázok.
- 28 Pokiaľ ide o skutkové okolnosti vo veci samej, je potrebné pripomenúť, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu, aby vymedzil skutkový rámec, do ktorého patria otázky, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Z toho vyplýva, že účastník konania nemôže na odôvodnenie opätovného otvorenia ústnej časti konania na základe článku 83 Rokovacieho poriadku

Súdneho dvora Európskej únie tvrdiť, že niektoré skutkové predpoklady, z ktorých vychádzajú tvrdenia uvedené ďalšími dotknutými osobami uvedenými v článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie alebo analýza generálneho advokáta, sú nepresné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júna 2008, Burda, C-284/06, EU:C:2008:365, body 44, 45 a 47).

- 29 Za týchto okolností sa Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na zodpovedanie otázok predložených vnútroštátnym súdom a že vec nie je potrebné rozhodnúť na základe tvrdení, ku ktorým sa nebolo možné vyjadriť. Návrhy na opätovné otvorenie ústnej časti konania je preto potrebné zamietnuť.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 30 Spoločnosť Jehovovi svedkovia tvrdí, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný. Táto spoločnosť popiera hlavné skutkové okolnosti, na ktorých sa zakladá tento návrh, a uvádza, že sa vzťahuje na správanie niektorých jej členov, ktorí nie sú účastníkmi konania vo veci samej. Uvedená žiadosť sa preto týka hypotetického problému.
- 31 V tomto ohľade treba pripomenúť, že prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý spor prejednáva a ktorý musí vziať na seba zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby vzhľadom na osobitosti veci zhodnotil tak potrebu prejudiciálneho rozhodnutia pre vydanie rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť. Súdny dvor môže odmietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. júna 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, body 24 a 25, ako aj citovanú judikatúru).
- 32 V prejednávanej veci návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahuje skutkové a právne okolnosti, ktoré postačujú na pochopenie prejudiciálnych otázok a ich rozsahu. Navyše a predovšetkým žiadna skutočnosť zo spisu neumožňuje dospieť k záveru, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej alebo je hypotetickej povahy, najmä z dôvodu, že členovia spoločnosti Jehovovi svedkovia, ktorých činnosť zberu osobných údajov je podstatou prejudiciálnych otázok, nie sú účastníkmi konania vo veci samej. V skutočnosti z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že prejudiciálne otázky majú za cieľ umožniť vnútroštátnemu súdu určiť, či samotnú túto spoločnosť možno považovať za zodpovednú v zmysle smernice 95/46 za zber osobných údajov uskutočnený jej členmi v rámci ich podomovej evanjelizačnej činnosti.
- 33 Za týchto podmienok je návrh na začatie prejudiciálneho konania prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 34 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 3 ods. 2 smernice 95/46 v spojení s článkom 10 ods. 1 Charty má vykladať v tom zmysle, že zber osobných údajov členmi náboženskej spoločnosti v rámci podomovej evanjelizačnej činnosti a následné spracovanie týchto údajov predstavuje spracovanie osobných údajov v priebehu činností uvedených v prvej zarážke tohto ustanovenia alebo spracovanie osobných údajov fyzickou osobou v priebehu výlučne osobných alebo domácich činností v zmysle druhej zarážky uvedeného ustanovenia.

- 35 S cieľom odpovedať na túto otázku treba na úvod pripomenúť, ako to vyplýva z jej článku 1 ods. 1 a jej odôvodnenia 10, že účelom smernice 95/46 je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov (rozsudky z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 66, ako aj z 5. júna 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 26).
- 36 Článok 3 smernice 95/46, ktorý vymedzuje pôsobnosť tejto smernice, vo svojom odseku 1 stanovuje, že táto smernica sa uplatňuje na spracovanie osobných údajov, ktoré je celkovo alebo čiastočne automatizované a na spracovanie osobných údajov inými ako automatizovanými prostriedkami, ktoré tvoria časť registračného systému alebo určených na to, aby tvorili časť registračného systému.
- 37 Tento článok 3 však stanovuje vo svojom odseku 2 dve výnimky z pôsobnosti uvedenej smernice, ktoré treba vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 29, ako aj z 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, bod 38). Okrem toho smernica 95/46 nestanovuje žiadne dodatočné obmedzenie svojej pôsobnosti (rozsudok zo 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 46).
- 38 V prvom rade, pokiaľ ide o výnimku uvedenú v článku 3 ods. 2 prvej zarážke smernice 95/46, bolo rozhodnuté, že činnosti demonštratívne uvedené v uvedenej zarážke sú v každom prípade činnosti vyhradené štátu a štátnym orgánom, ktoré nepatria do oblasti činností jednotlivcov. Tieto činnosti sú určené na definovanie rozsahu pôsobnosti výnimky stanovenej v prvej zarážke, tak, že táto výnimka sa uplatňuje iba na činnosti, ktoré sú tam výslovne vymenované alebo ktoré môžu byť zaradené do rovnakej kategórie (pozri rozsudok zo 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, body 43 a 44; zo 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 41, ako aj z 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, body 36 a 37).
- 39 V prejednávanej veci však zber osobných údajov členmi spoločnosti Jehovovi svedkovia v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou výlučne súvisí s náboženskou činnosťou jednotlivcov. Z toho vyplýva, že takáto činnosť nie je činnosťou štátnych orgánov a nemožno ju preto zaradiť medzi činnosti uvedené v článku 3 ods. 2 prvej zarážke smernice 95/46.
- 40 V druhom rade, pokiaľ ide o výnimku uvedenú v článku 3 ods. 2 druhej zarážke smernice 95/46, toto ustanovenie vylučuje z rozsahu pôsobnosti smernice 95/46 spracovanie údajov v priebehu nielen jednoducho osobných alebo domácich činností, ale „výlučne“ osobných alebo domácich činností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 30).
- 41 Pojmy „osobné alebo domáce“ v zmysle uvedeného ustanovenia odkazujú na činnosť osoby, ktorá spracúva osobné údaje, a nie na osobu, ktorej údaje sa spracúvajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, body 31 a 33).
- 42 Ako rozhodol Súdny dvor, článok 3 ods. 2 druhá zarážka smernice 95/46 sa má vykladať tak, že sa vzťahuje len na tie činnosti, ktoré patria do rámca súkromného alebo rodinného života jednotlivcov. V tejto súvislosti činnosť nemôže byť považovaná za výlučne osobnú alebo domácu v zmysle tohto ustanovenia, ak smeruje k sprístupneniu osobných údajov neurčitému počtu osôb alebo ak zahŕňa, hoci len čiastočne, verejné priestranstvo a tým pádom je namierená mimo súkromnú sféru osoby, ktorá vykonáva spracovanie údajov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, bod 47; zo 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 44, ako aj z 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, body 31 a 33).
- 43 Keďže sa zdá, že spracovanie osobných údajov, o ktoré ide vo veci samej, sa vykonáva v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou členov spoločnosti Jehovovi svedkovia, treba určiť, či takáto činnosť má výlučne osobnú alebo domácu povahu v zmysle článku 3 ods. 2 druhej zarážky smernice 95/46.

- 44 V tejto súvislosti z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že podomová evanjelizačná činnosť, v súvislosti s ktorou členovia spoločnosti Jehovovi svedkovia zbierajú osobné údaje, má vo svojej podstate za cieľ šíriť vieru spoločnosti Jehovovi svedkovia u osôb, ktoré, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, nepatria do rodinného kruhu členov vykonávajúcich evanjelizačnú činnosť. Preto táto činnosť smeruje mimo súkromnú sféru týchto evanjelizátorov.
- 45 Okrem toho z rozhodnutia vnútroštátneho súdu tiež vyplýva, že niektoré údaje získané evanjelizátormi uvedenej spoločnosti sa zasielajú farnostiam tejto spoločnosti, ktoré na základe týchto údajov vedú zoznamy osôb, ktoré si viac neželajú, aby ich uvedení evanjelizátori navštívili. V rámci svojej podomovej evanjelizačnej činnosti títo členovia tak aspoň niektoré získané údaje sprístupňujú potenciálne neobmedzenému počtu osôb.
- 46 Pokiaľ ide o otázku, či skutočnosť, že spracovanie osobných údajov sa uskutočňuje v rámci činnosti súvisiacej s praktizovaním viery, môže priznávať podomovej evanjelizačnej činnosti výlučne osobnú alebo domácu povahu, treba pripomenúť, že právo na slobodu svedomia a náboženského vyznania upravené v článku 10 ods. 1 Charty zahŕňa najmä slobodu každého prejavovať svoje náboženské vyznanie alebo vieru sám alebo spoločne s inými, či už verejne alebo súkromne, bohoslužbou, vyučovaním, vykonávaním úkonov a zachovávaním obradov.
- 47 Charta priznáva extenzívny výklad pojmu „náboženstvo“ uvedenému v tomto ustanovení, ktoré môže pokrývať jednak *forum internum*, čiže vieru ako takú, a jednak *forum externum*, čiže verejný prejav náboženskej viery (rozsudok z 29. mája 2018, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen a i., C-426/16, EU:C:2018:335, bod 44, ako aj citovaná judikatúra).
- 48 Okrem toho, keďže sloboda prejavovať svoje náboženské presvedčenie sám alebo spoločne s inými na verejnosti alebo v súkromí môže mať rôzne formy, ako napríklad vyučovanie, vykonávanie úkonov a zachovávanie obradov, zahŕňa aj právo snažiť sa presvedčiť iné osoby, napríklad evanjelizačnou činnosťou (rozsudky ESLP, 25. mája 1993, Kokkinakis v. Grécko, CE:ECHR:1993:0525JUD001430788, § 31, ako aj 8. novembra 2007, Perry v. Lotyšsko, CE:ECHR:2007:1108JUD003027303, § 52).
- 49 Ak je však podomová evanjelizačná činnosť členov náboženskej spoločnosti chránená na základe článku 10 ods. 1 Charty ako vyjadrenie viery jedného alebo viacerých evanjelizátorov, neznamena to, že uvedená činnosť získava výlučne osobnú alebo domácu povahu v zmysle článku 3 ods. 2 druhej zarážky smernice 95/46.
- 50 Evanjelizačná činnosť totiž vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 44 a 45 tohto rozsudku prekračuje súkromnú sféru evanjelizátora náboženskej spoločnosti.
- 51 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 2 smernice 95/46 v spojení s článkom 10 ods. 1 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že zber osobných údajov členmi náboženskej spoločnosti v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou a následné spracovanie týchto údajov nepredstavujú ani spracovanie osobných údajov v priebehu činností uvedených v článku 3 ods. 2 prvej zarážke tejto smernice, ani spracovanie osobných údajov fyzickými osobami v priebehu výlučne osobných alebo domácich činností v zmysle článku 3 ods. 2 druhej zarážky uvedenej smernice.

O druhej otázke

- 52 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 písm. c) smernice 95/46 vykladať v tom zmysle, že pojem „registračný systém“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa súhrn všetkých osobných údajov zozbieraných v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou, ktorý

obsahuje mená a adresy, ako aj iné informácie o navštívených osobách, ak tieto údaje môžu byť neskôr ľahko vyhľadané na účely neskoršieho použitia, alebo, aby tento súhrn údajov spadal pod tento pojem, treba, aby obsahoval listy, špecifické zoznamy alebo iné vyhľadávacie systémy.

- 53 Ako vyplýva z článku 3 ods. 1 a odôvodnení 15 a 27 smernice 95/46, táto smernica sa vzťahuje tak na automatizované spracovanie osobných údajov, ako aj na manuálne spracovanie takýchto údajov, aby ochrana, ktorú priznáva osobám, ktorých údaje sa spracúvajú, nezávisela od použitej techniky a aby sa predišlo riziku obchádzania tejto ochrany. Z týchto ustanovení však tiež vyplýva, že uvedená smernica sa vzťahuje na manuálne spracovanie osobných údajov len vtedy, ak spracúvané údaje tvoria súčasť registračného systému, alebo sú určené na to, aby tvorili súčasť registračného systému.
- 54 Keďže v prejednávanej veci sa spracovanie osobných údajov, o ktoré ide vo veci samej, vykonáva neautomatizovanými spôsobmi, vzniká otázka, či takto spracované údaje tvoria súčasť alebo sú určené na to, aby tvorili súčasť registračného systému v zmysle článku 2 písm. c) a článku 3 ods. 1 smernice 95/46.
- 55 V tejto súvislosti z článku 2 písm. c) smernice 95/46 vyplýva, že pojem „registračný systém“ znamená „akúkoľvek štruktúrovanú zostavu osobných údajov, ktoré sú prístupné podľa konkrétnych kritérií, či už centralizované, decentralizované, alebo rozptýlené na funkčnej alebo geografickej báze“.
- 56 V súlade s cieľom pripomenutým v bode 53 tohto rozsudku toto ustanovenie definuje pojem „registračný systém“ extenzívne, najmä tak, že sa vzťahuje na „všetky“ štruktúrované zostavy osobných údajov.
- 57 Ako vyplýva z odôvodnení 15 a 27 smernice 95/46, obsah registračného systému musí byť štruktúrovaný tak, aby zabezpečil jednoduchý prístup k osobným údajom. Okrem toho, hoci článok 2 písm. c) tejto smernice nespresňuje kritériá, podľa ktorých tento systém musí byť štruktúrovaný, z týchto istých odôvodnení vyplýva, že tieto kritériá sa musia „týkať osôb“. Zdá sa teda, že požiadavka, podľa ktorej všetky osobné údaje musia byť „štruktúrované podľa osobitných kritérií“, má za cieľ iba umožniť, aby sa údaje týkajúce sa jednej osoby dali jednoducho vyhľadať.
- 58 Bez ohľadu na túto požiadavku článok 2 písm. c) smernice 95/46 nestanovuje ani spôsob, akým má byť systém štruktúrovaný, ani formu, v akej má byť. Z tohto ustanovenia, ani zo žiadneho iného ustanovenia tejto smernice nevyplýva, že predmetné osobné údaje sa majú nachádzať v určitých špecifických záznamoch, registroch, respektíve v iných vyhľadávacích systémoch, aby bolo možné dospieť k záveru, že existuje registračný systém v zmysle uvedenej smernice.
- 59 V prejednávanej veci z konštatovaní vnútroštátneho súdu vyplýva, že údaje získané v rámci podomovej evanjelizačnej činnosti, o ktorú ide vo veci samej, slúžia na základe rozdelenia podľa geografickej oblasti ako pomôcka na uľahčenie organizácie budúcich návštev osôb, ktoré už boli oslovené. Obsahujú teda nielen informácie o obsahu rozhovorov o náboženskom presvedčení navštívenej osoby, ale aj jej meno a jej adresu. Okrem toho tieto informácie, alebo aspoň niektoré z nich, sú použité na vytvorenie zoznamov spravovaných farnosťami spoločnosti Jehovovi svedkovia a týkajúcich sa osôb, ktoré viac nechcú byť navštívené členmi tejto náboženskej spoločnosti.
- 60 Zdá sa teda, že osobné údaje zozbierané v rámci podomovej evanjelizačnej činnosti, o ktoré ide vo veci samej, sú štruktúrované podľa kritérií v závislosti od cieľa sledovaného týmto zberom, ktorým je pripraviť ďalšie návštevy a spravovať zoznamy osôb, ktoré už nechcú byť navštívené. Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, tieto kritériá, medzi ktoré patria najmä meno a adresa navštívených osôb, ich náboženské vyznanie a tiež ich želanie nebyť viac navštívené, sú zvolené tak, aby bolo možné jednoducho vyhľadať údaje týkajúce sa konkrétnych osôb.

- 61 V tejto súvislosti nie je relevantná otázka, podľa akých presných kritérií a v akej presnej forme sú osobné údaje zozbierané každým z evanjelizátorov skutočne štruktúrované, pokiaľ to umožňuje jednoduché vyhľadávanie údajov o určitej navštívenej osobe, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu s ohľadom na všetky okolnosti sporu vo veci samej.
- 62 Na druhú otázku teda treba odpovedať tak, že článok 2 písm. c) smernice 95/46 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „registračný systém“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa súbor osobných údajov zozbieraných v rámci podomovej evanjelizačnej činnosti, ktorý obsahuje mená a adresy, ako aj ďalšie informácie týkajúce sa navštívených osôb, ak sú tieto údaje štruktúrované podľa určených kritérií, ktoré v praxi umožňujú ich jednoduché vyhľadanie na neskoršie použitie. Na to, aby takýto súbor spadal pod tento pojem, nie je potrebné, aby obsahoval špecifické záznamy, registre alebo iné vyhľadávacie systémy.

O tretej a štvrtej otázke

- 63 Svojou treťou a štvrtou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 písm. d) smernice 95/46 v spojení s článkom 10 ods. 1 Charty vykladať v tom zmysle, že umožňuje považovať náboženskú spoločnosť spoločne s jej členmi, ktorí vykonávajú evanjelizačnú činnosť, za prevádzkovateľa spracovania osobných údajov uskutočneného týmito členmi v súvislosti s ich podomovou evanjelizačnou činnosťou, ktorú táto spoločnosť organizuje, koordinuje a podporuje, a či je na tento účel potrebné, aby uvedená spoločnosť mala prístup k týmto údajom, alebo sa preukázalo, že dala svojim členom písomné usmernenia alebo pokyny v súvislosti s týmto spracovaním.
- 64 V prejednávanej veci Komisia pre ochranu údajov v rozhodnutí, o ktoré ide vo veci samej, považuje spoločnosť Jehovovi svedkovia, spoločne s jej členmi, ktorí vykonávajú evanjelizačnú činnosť, za prevádzkovateľa spracovania osobných údajov uskutočneného týmito členmi v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou. Keďže je sporná len samotná zodpovednosť tejto spoločnosti, zodpovednosť členov, ktorí vykonávajú evanjelizačnú činnosť, je podľa všetkého nesporná.
- 65 Ako sa výslovne uvádza v článku 2 písm. d) smernice 95/46, pojem „prevádzkovateľ“ sa vzťahuje na fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá „sama alebo v spojení s inými“ určí účely a prostriedky spracovania osobných údajov. Tento pojem sa preto nemusí vzťahovať nevyhnutne na jedinú fyzickú alebo právnickú osobu a môže sa týkať viacerých subjektov zapojených do tohto spracovania, pričom na každý z nich sa tak musia vzťahovať príslušné predpisy v oblasti ochrany údajov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 29).
- 66 Keďže cieľom tohto ustanovenia je prostredníctvom extenzívnej definície pojmu „prevádzkovateľ“ zaručiť účinnú a úplnú ochranu dotknutých osôb, existencia spoločnej zodpovednosti neznamena nevyhnutne rovnakú zodpovednosť rôznych subjektov za to isté spracovanie osobných údajov. Tieto subjekty môžu byť naopak zapojené do tohto spracovania v rôznych fázach a stupňoch, takže mieru zodpovednosti každého z nich treba hodnotiť z hľadiska všetkých relevantných okolností prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, body 28, 43 a 44).
- 67 V tejto súvislosti ani znenie článku 2 písm. d) smernice 95/46, ani nijaké iné ustanovenie tejto smernice neumožňujú dospieť k záveru, že určenie účelov a prostriedkov na spracovanie sa musí uskutočniť za pomoci písomných usmernení alebo pokynov zo strany prevádzkovateľa.
- 68 Naopak, fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá ovplyvňuje na svoje vlastné účely spracovanie osobných údajov a v dôsledku toho sa podieľa na určovaní účelov a prostriedkov tohto spracovania, možno považovať za prevádzkovateľa v zmysle článku 2 písm. d) smernice 95/46.

- 69 Okrem toho spoluzodpovednosť viacerých subjektov za to isté spracovanie podľa tohto ustanovenia nepredpokladá, aby mal každý z nich prístup k dotknutým osobným údajom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 38).
- 70 V prejednávanej veci, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, je nesporné, že členom spoločnosti Jehovovi svedkovia vykonávajúcim evanjelizačnú činnosť prináleží posúdiť konkrétne okolnosti, za ktorých zbierajú osobné údaje týkajúce sa navštívených osôb, ktoré presné údaje sú predmetom tohto zberu a ako pristupujú k ich ďalšiemu spracovaniu. Ako však bolo pripomenuté v bodoch 43 a 44 tohto rozsudku, zber osobných údajov sa uskutočňuje v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou, pomocou ktorej členovia spoločnosti Jehovovi svedkovia šíria vieru svojej spoločnosti. Ako vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia, táto evanjelizačná činnosť predstavuje kľúčovú činnosť tejto spoločnosti, ktorá je organizovaná, koordinovaná a podporovaná uvedenou spoločnosťou. V tomto rámci sa údaje zbierajú do záznamu na účely následného využitia a prípadnej novej budúcej návštevy. Napokon farnosti spoločnosti Jehovovi svedkovia vedú na základe údajov, ktoré im poskytlí členovia vykonávajúci evanjelizačnú činnosť, zoznamy osôb, ktoré si viac neprajú byť navštívené týmito členmi.
- 71 Zdá sa teda, že zber osobných údajov o navštívených osobách a ich ďalšie spracovanie slúžia na dosiahnutie cieľa spoločnosti Jehovovi svedkovia spočívajúceho v šírení viery tejto spoločnosti a v dôsledku toho sú vykonávané jej členmi vykonávajúcimi evanjelizačnú činnosť na účely, ktoré sú vlastné tejto spoločnosti. Navyše spoločnosť Jehovovi svedkovia vo všeobecnosti nielenže vie, že sa takéto spracovanie uskutočňuje na šírenie jej viery, ale organizuje a koordinuje evanjelizačnú činnosť svojich členov, najmä rozdelením oblastí činnosti medzi rôznych členov zabezpečujúcich evanjelizáciu.
- 72 Takéto okolnosti umožňujú dospieť k záveru, že spoločnosť Jehovovi svedkovia nabáda svojich členov, aby v rámci svojej evanjelizačnej činnosti vykonávali spracovanie osobných údajov.
- 73 So zreteľom na spis predložený Súdnemu dvoru sa teda zdá, že spoločnosť Jehovovi svedkovia organizovaním, koordinovaním a podporovaním evanjelizačnej činnosti svojich členov zameranej na šírenie jej viery sa spoločne s týmito svojimi členmi zúčastňuje na určení účelov a prostriedkov spracovania osobných údajov osôb, ktoré sú navštívené, čo však musí posúdiť vnútroštátny súd s ohľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci.
- 74 Toto konštatovanie nemôže byť spochybnené zásadou organizačnej autonómie náboženských spoločenstiev, ktorá je zaručená článkom 17 ZFEÚ. Povinnosť každej osoby dodržiavať pravidlá práva Únie týkajúce sa ochrany osobných údajov totiž nemožno považovať za zásah do organizačnej autonómie uvedených spoločenstiev (pozri analogicky rozsudok zo 17. apríla 2018, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, bod 58).
- 75 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu a štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 2 písm. d) smernice 95/46 v spojení s článkom 10 ods. 1 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje považovať náboženskú spoločnosť spoločne s jej členmi vykonávajúcimi evanjelizačnú činnosť za prevádzkovateľa spracovania osobných údajov uskutočneného týmito členmi v súvislosti s ich podomovou evanjelizačnou činnosťou, ktorú táto spoločnosť organizuje, koordinuje a podporuje, pričom nie je potrebné, aby uvedená spoločnosť mala prístup k údajom, alebo sa muselo preukázať, že dala svojim členom písomné usmernenia alebo pokyny v súvislosti s týmto spracovaním.

O trovách

- 76 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Článok 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov v spojení s článkom 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že zber osobných údajov členmi náboženskej spoločnosti v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou a následné spracovanie týchto údajov nepredstavujú ani spracovanie osobných údajov v priebehu činností uvedených v článku 3 ods. 2 prvej zarážke tejto smernice, ani spracovanie osobných údajov fyzickými osobami v priebehu výlučne osobných alebo domáчих činností v zmysle článku 3 ods. 2 druhej zarážky uvedenej smernice.
2. Článok 2 písm. c) smernice 95/46 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „registračný systém“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa súbor osobných údajov zozbieraných v rámci podomovej evanjelizačnej činnosti, ktorý obsahuje mená a adresy, ako aj ďalšie informácie týkajúce sa navštívených osôb, ak sú tieto údaje štruktúrované podľa určených kritérií, ktoré v praxi umožňujú ich jednoduché vyhľadanie na neskoršie použitie. Na to, aby takýto súbor spadal pod tento pojem, nie je potrebné, aby obsahoval špecifické záznamy, registre alebo iné vyhľadávacie systémy.
3. Článok 2 písm. d) smernice 95/46 v spojení s článkom 10 ods. 1 Charty základných práv sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje považovať náboženskú spoločnosť spoločne s jej členmi vykonávajúcimi evanjelizačnú činnosť za prevádzkovateľa spracovania osobných údajov uskutočneného týmito členmi v súvislosti s ich podomovou evanjelizačnou činnosťou, ktorú táto spoločnosť organizuje, koordinuje a podporuje, pričom nie je potrebné, aby uvedená spoločnosť mala prístup k údajom, alebo sa muselo preukázať, že dala svojim členom písomné usmernenia alebo pokyny v súvislosti s týmto spracovaním.

Podpisy